

I

(Informacja)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony mocą postanowienia Arbeitsgericht München wydanego dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie Werner Mangold przeciwko Rüdiger Helm

(Sprawa C-144/04)

(2004/C 146/01)

Dnia 17 marca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Arbeitsgericht München wydanego dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie Werner Mangold przeciwko Rüdiger Helml.

Arbeitsgericht München zwrócił się do Trybunału z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1 a) Czy klauzulę 8 pkt 3 Porozumienia ramowego (Dyrektywa Rady (WE) 99/70/WE⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC) należy interpretować w ten sposób, że klauzula ta, przetransponowana do prawa krajowego, zabrania pogorszenia sytuacji, wynikającego z obniżenia granicy wieku z 60 do 58 roku życia?
- 1 b) Czy klauzulę 5 pkt 1 Porozumienia ramowego (dyrektywa 99/70/WE, powoływana powyżej) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu krajowemu, takiemu jak uregulowanie stanowiące przedmiot niniejszego sporu, które nie przewiduje żadnego z ograniczeń odpowiadających jednej z trzech hipotez przewidzianych w owym pkt 1?
- 2) Czy art. 6 Dyrektywy Rady (WE) 2000/78/WE⁽²⁾ z dnia 27 listopada 2000 r., ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on krajowemu uregulowaniu, takiemu jak uregulowanie stanowiące przedmiot niniejszego sporu, które bez

obiektywnego uzasadnienia zezwala na zawieranie umów o pracę na czas określony z pracownikami w wieku powyżej 52 lat, w sprzeczności z zasadą, która wymaga istnienia takiego obiektywnego uzasadnienia?

- 3) Czy - w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na jedno z powyższych trzech pytań - sędzia krajowy powinien odmówić stosowania uregulowania krajowego sprzecznego z prawem wspólnotowym i zastosować ogólną zasadę prawa krajowego, zgodnie z którą zawieranie umów o pracę na czas określony jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to obiektywnie uzasadnione?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 303, str. 16.

Skarga wniesiona dnia 31 marca 2004 r. przez Republikę Finlandii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-162/04)

(2004/C 146/02)

Dnia 31 marca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich sporządzona przez Republikę Finlandii, reprezentowaną przez A. Guimaraes-Purokoski, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

tytułem roszczenia głównego:

- i) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/136/WE z dnia 4 lutego 2004 r. w sprawie wykluczenia finansowania wspólnotowego niektórych wydatków Państw Członkowskich na Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (FEOGA)⁽¹⁾, w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do Finlandii;